

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 21

Vydána dne 29. dubna 1965

Cena 40 hal.

OBSAH:

40. Vyhláška ministerstva zahraničního obchodu o určení podniku „Art Centrum, československé středisko výtvarných umění“ k provádění vývozu a dovozu některých děl výtvarných umění
41. Vyhláška ministerstva dopravy o používání vlastních osobních vozidel pracovníky při vnějších výkonech
-

40

VYHLÁŠKA

ministerstva zahraničního obchodu

ze dne 8. dubna 1965

**o určení podniku „Art Centrum, československé středisko výtvarných umění“
k provádění vývozu a dovozu některých děl výtvarných umění**

Ministerstvo zahraničního obchodu stanoví v dohodě s ministerstvem financí a s ministerstvem školství a kultury podle § 2 odst. 1 a 2 a § 20 zákona č. 119/1948 Sb., o státní organizaci zahraničního obchodu a mezinárodního zasílatelství:

§ 1

Podnik „Art Centrum, československé středisko výtvarných umění“ (dále jen „podnik“), zřízený ministrem školství a kultury podle zřizovací listiny ze dne 10. prosince 1964 a dodatku k ní ze dne 25. února 1965, se určuje k výhradnímu provádění

a) vývozu originálů děl výtvarných umění (malířských, sochařských a grafických) dvacátého století;

b) dovozu originálů děl výtvarných umění (malířských, sochařských a grafických) bez ome-

zení doby vzniku, avšak jen pro československá muzea a galerie;

c) vývozu i dovozu originálů výtvarných děl dvacátého století jiných než uvedených v bodu a), vždy jen do pěti kusů nebo souprav.

§ 2

V rozsahu uvedeném v § 1 se omezuje výhradné oprávnění Artie, podniku zahraničního obchodu pro dovoz a vývoz kulturních statků, stanovené ve vyhlášce ministra zahraničního obchodu ze dne 18. září 1953 č. 300 Ú. l.

§ 3

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Hamouz v. r.

41

VYHLÁŠKA

ministerstva dopravy

ze dne 14. dubna 1965

o používání vlastních osobních vozidel pracovníky při vnějších výkonech

Ministerstvo dopravy v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány, s Ústřední radou odborů a krajskými národními výbory stanoví podle § 10 odst. 2 vládního nařízení č. 60/1959 Sb., o působnosti v oboru plánování, tvorby a kontroly cen a podle § 8 odst. 1 zákona č. 57/1950 Sb., o úpravě podnikání v silniční dopravě:

§ 1

Všeobecná ustanovení

(¹) Tato vyhláška stanoví podmínky a náhrady vztahující se na používání vlastních vozidel určených k nehromadné přepravě osob (dále jen „vlastní osobní vozidla“) pracovníky nebo jinými osobami (dále jen „pracovníci“) při pracovních cestách a vnějším řízení (dále jen „vnější výkony“), které provedou při plnění úkolů vyplývajících z jejich pracovního poměru, funkce nebo jiného vztahu obdobné povahy k socialistické organizaci.

(²) Vlastním osobním vozidlem se rozumí vozidlo, které je v osobním vlastnictví a jehož je pracovník oprávněn používat pro vlastní potřebu.

§ 2

Podmínky používání vlastních osobních vozidel

(¹) Za použití vlastního osobního vozidla k vnějším výkonům přísluší pracovníkovi náhrada podle ustanovení § 3 za podmínky, že nadřízený pracovník, který je oprávněn dát k vnějšmu výkonu příkaz, udělil k použití vlastního osobního vozidla po zvážení hospodárnosti a účelnosti zvoleného způsobu přepravy předem písemný souhlas.

(²) O výkonech vlastního osobního vozidla při vnějších výkonech je pracovník povinen vést záznam; způsob vedení záznamu určí organizace.

§ 3

Náhrady za používání vlastních osobních vozidel

(¹) Náhrada za použití vlastního osobního vozidla při vnějších výkonech je stanovena v příloze sazbou za 1 kilometr jízdy odstupňovanou podle druhu vozidel a jejich obsahu válců, bez ohledu na počet přepravovaných osob neb. na množství, váhu a velikost přepravovaných věcí. Náhrada se počítá za celkovou vzdálenost ujetou při vnějších výkonech nejkratší cestou hospodárně sjíždnou pro použité vozidlo. Započatý kilometr celkové vzdálenosti při těchto vnějších výkonech se zaokrouhluje na celý kilometr.

(²) Náhradu za použití vlastního osobního vozidla při vnějších výkonech podle odstavce 1 pracovník uplatní při vyúčtování náhrady ostatních cestovních výdajů podle předpisů o náhradách cestovních, stěhovacích a jiných výdajů.*) Náhradu za použití vlastního osobního vozidla při vnějších výkonech lze vyplatit po splnění podmínek podle § 2. Záznam podle § 2 odst. 2 není pracovník povinen předkládat, je-li mu vyplácena paušální náhrada podle odstavce 3.

(³) Organizace může při opakovaném používání vlastního osobního vozidla při vnějších výkonech s pracovníkem dohodnout, že místo náhrady podle odstavce 1 mu bude poskytovat paušální náhradu zpravidla měsíční odpovídající druhu a velikosti použitého vozidla a jeho průměrnému výkonu požadovanému při vnějších výkonech, vyplývajících z pracovní náplně pracovníka; přitom přihlédne i k dosavadním jízdám pracovníka osobními vozidly při vnějších výkonech. Účelnost a výši paušální náhrady z celospolečenského hlediska odůvodní organizace porovnáním nákladů na paušální náhradu s náklady, které by bylo nutno vynaložit na zajišťování úkolu pracovníka při použití služebního vozidla. Paušální náhrada smí být pracovní-

*) Vyhláška č. 100/1964 Sb.

kovi vyplacena jen za dobu, po kterou provádí vnější výkony vyplývající z jeho pracovní náplně s použitím vlastního osobního vozidla. Paušální náhrada se přiměřeně upraví za dobu, po kterou je pracovník na dovolené, nemocen nebo z jiných důvodů nevykonává práci.

(4) Použije-li pracovník, kterému je vyplácena paušální náhrada podle odstavce 3, při některém vnějším výkonu zahrnutém do paušální náhrady místo vlastního osobního vozidla vozidlo služební, může mu být paušální náhrada v plné výši přiznána jen, zaplatí-li organizaci za použití služebního vozidla z vlastních prostředků náhradu podle přílohy. Náhrada se počítá sazbou odpovídající obsahu válců vlastního osobního vozidla, pro které byla stanovena paušální náhrada, a to jen za ten počet kilometrů, které by jinak pracovník ujel s vlastním vozidlem. Nezaplatí-li pracovník vyúčtovanou náhradu za použití služebního vozidla, bude mu paušální náhrada krácena o tuto částku.

(5) Výši paušální náhrady je organizace povinna nově upravit, změní-li se trvale nebo na delší období podmínky, za kterých byla původně hodnuta.

(6) Veškeré náklady spojené s provozem vlastního osobního vozidla při vnějších výkonech uhrazuje pracovník z vlastních prostředků.

(7) Náhrada za používání vlastního osobního vozidla nepodléhá dani ze mzdy ani dani z příjmu obyvatelstva.

(8) Zdravotnickým a veterinárním pracovníkům, kteří vlastními osobními vozidly zajišťují lé-

čebnou péči v obtížných provozních poměrech (lékaři a střední zdravotničtí pracovníci při návštěvní službě u nemocných a rodiček, při práci v poradnách apod. a veterinární lékaři a technici při zajišťování veterinární péče), zvyšují se sazby náhrad stanovené v příloze o část oblastní přírážky, která přesahuje 10 %.*) Stejně se postupuje při stanovení paušální náhrady podle odstavce 3.

§ 4

Zrušovací ustanovení

Zrušují se:

- a) ustanovení § 1 odst. 1 písm. b), § 8 a 9 a oddíl 1 přílohy vyhlášky č. 74/1961 Sb., o pronájmu a používání silničních vozidel pro motorovou dopravu, ve znění vyhlášky č. 128/1964 Sb.,
- b) směrnice ministerstva dopravy a spojů č. 30/1961 Sbírky směrnic pro národní výbory, o používání vlastních osobních motorových vozidel zdravotnickými a veterinárními pracovníky při vnějších výkonech, ve znění směrnic ministerstva dopravy č. 47/1964 Sbírky směrnic pro národní výbory.

§ 5

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení; ustanovení této vyhlášky se použije na případy vnějších výkonů uskutečněné od 1. dubna 1965.

Náměstek ministra:

inž. Dufek v. r.

*) Oblastní přírážka na provozní poměry stanovená pro vozidla státní zdravotní správy a veterinární služby v jednotlivých oblastech podle přílohy 2 vyhlášky č. 119/1962 Sb., o hospodárnosti provozu silničních vozidel pro motorovou dopravu, ve znění vyhlášky č. 167/1964 Sb.

Příklady: Při oblastní přírážce 15 % na provozní poměry se zvýší u vozidla obsahu 750—1100 ccm sazba náhrady stanovená podle přílohy této vyhlášky o 5 %; bude tedy činit Kčs 0,84 za jeden ujetý kilometr. Při oblastní přírážce na provozní poměry ve výši 4 % se u téhož vozidla sazba náhrady stanovená podle přílohy nezvýší a bude činit Kčs 0,80 za 1 ujetý kilometr.

Příloha vyhlášky č. 41/1985 Sb.

**Sazby náhrad za 1 km jízdy vlastním osobním
vozidlem při vnějších výkonech činí:**

Druh vozidla	Obsah válců v ccm		Kčs
	přes	do	
a) motorové kolo, motocykl, skútr		150	0,30
	150	250	0,35
	250		0,40
b) tříkolka, motocykl s postranním vozíkem			0,55
c) osobní automobil		750	0,65
	750	1100	0,80
	1100	1500	0,85
	1500	2000	1,—
	2000		1,15